

Dona per acabat el seu parlament, oferint-se al poble de Badalona i recomana que tots els amics aportin son esforç per a aconseguir la victòria, que a ben segur la tenim ben nostra. Escusa l'ausència del senyor Boét, nostra candidat, que a darrera hora li deu haver sortit un destorb per a assistir a l'acte. (Ovació.)

Seguidament el senyor Giró, que presideix, fa un brillant el resum de tot lo manifestat, donant-se per acabat l'acte en mig del més gran entusiasme.

\* \* \*

La manca d'espai, ens priva de ressenyar els mitings celebrats aquests darrers dies. La manca de temps no'ns deixa dir, avui, l'èxit gros aconseguit anit per la Coalició lliberal demòcrata en el miting de «L'Unió Lliberal», bell coronament de la triomfal campanya. Aires de victòria, eren els d'anit.

L'importància de les declaracions fetes en el miting d'anit, ens obliga a deixar per a l'edició vinent, publicar un extracte dels parlaments, que arrencaren xardoroses ovacions de l'entusiasmada multitud.

## ¡Per la dignitat i la vida de Catalunya!

Aquest crit de guerra que la Lliga Regionalista llença per l'espai, nosaltres també'l donem, emperò és de pau i com una besada de germanor a totes les regions espanyoles.

L'amor a la terra catalana no és virtut exclusiva dels regionalistes: nosaltres som tant catalans com ells i amb dret indiscutible de no pensar com ells pensen, sens disminuir l'amor a la terra en que vàrem néixer. Nosaltres sentim fonament els errors regionalistes; emperò tenim respecte al seu pensar, sens llençar les paraules grosses i incultes dels regionalistes contra els catalans irreductibles a l'esforç de les seves *fantasies* i *grandeses*, creient-se homes excepcionals i de cultura infinitament superior a la dels restants espanyols.

Are mateix pregonen la gran cultura de Catalunya, perquè compren molts llibres i fins els francesos els en regalen. Es tant gran la mania de grandeses de la Lliga Regionalista, que al donar compte dels mitings que's donen en el seu hostatje social, diu, que «varen congregarse multitud de persones que omplien el local de gom a gom», i sempre tenen raó, i és perquè la sala és una antiga habitació particular ben espaiosa i amb una arcova al costat. La mateixa Mancomunitat, no vol les lluentors del sol. Aneu a migdia per les seves dependències, i veureu com cremen, abundoses, les làmpares elèctriques.

Diuen que Catalunya està destinada, per ells, a ésser el factor central de la civilització espanyola, no recordant-se que, per a desgracia nostra i malgrat la nostra fortuna, els principals elements de la riquesa, tals com ferrocarrils, tramvies, electricitat i maquinària en general, són estrangers, com si fossim Terol (Teruel) o Soria: els pobres de la *meseta central*, com diuen els regionalistes.

La «Lliga», inyoca descaradament la llengua catalana, com un esqué per a que's voti la seva candidatura. Nosaltres, no; sentim tant intensament el foc sagrat del nom de la nostra mare, donat per primera vegada, a l'impuls del tendre amor d'aquella, que sentim repulsió al veure que'ls regionalistes la tornen un vil instrument electoral.

Amb la llengua nadiua hi resem una oració, amorosim les engunies del fillet malalt, aconsolem a l'amic en els dolors i hi expressems els més íntims sentiments d'amor; emperò ja mai l'invocarem com signe de redempció política electorera.

¿Com pot invocar, la «Lliga», aquests sentiments que en tot català desperta l'amor a la seva llengua, per fins tant materials, com són unes eleccions, si are mateix aprofita, sense cap escrúpol, el valor electoral d'en Barangé i en ~~XXXXXX~~, que tants anys han malmenat la terra vallesana, havent atacat furiosament a la «Lliga Regionalista» i essent combatuts amb befas i comentaris groixuts, pel mateix Prat de la Riba, com saben perfectament els diputats provincials d'anys enrera? ¿I on és la dignitat electoral d'en Prat de la Riba, anant personalment a casa d'en Barangé, amb escàndol dels granollerins sensats i de criteri, per a condemnar tanta comedia?

¿Quin efecte pot fer als vallesans el que diguin en Plaja i la Cambra Agrícola, quan és un fet públic que en Barangé va ésser expulsat arbitràriament de la mateixa, i avui el reben, fent-se el tonto, per a aprofitar els vots que li queden del temps del seu intolerable caciquisme?

En Plaja, que va caure a la terra, desconegut i sens saber ningú d'on venia, qui és per a invocar el nom de Catalunya i a la vegada mal-parlar dels vallesans que no pensen com ell; suposant que en Plaja hagi vingut per a pensar?

Se comprèn que una comarca quedi presa per un home de gran enteniment o de prestigi social de qualsevol mena; el que no pot explicar-se ningú, és la presa d'en Plaja.

Acabem, germans de la terra vallesana! Els deutes de la diputació provincial i de la Mancomunitat, creixen cada dia més; com creixen les pagues que a tots s'exigeixen.

Allí dalt, pressupostos elevadíssims, emprèstits i altes grandeses, com automòbils a tota pastura; cada dia més empleiats i més sous, trajos daurats de tota mena, mobles riquíssims, una bandada de savis noucentistes amb tres o quatre menjadores per a cada hù, acadèmics de broma, fracassats tots ens oposicions oficials; i per a nosaltres, pagadors, les engunies del treball i abandonats a les nostres forces, sens esperança de millora.

Això ha sembrat la Lliga Regionalista, per la dignitat i la vida de Catalunya (?)

Ells només parlen castellà quan escampen factures per a cobrar, quan *pidolen* a Madrid, i sempre que hi hà algú negoci a fer.

## ECOS

La pasión política ciega a los buenos (?).

Porque no quisieron, los que no se venden, rendir pleitesía al *despecho* y a la *envidia*, los liberales de siempre (?) declaran a aquéllos, el *boycott*.

¡Pobreza de espíritu! ¡Hay que compadecer a la memez!

© ©

El concejalete caza moscas, va hoy a la caza de incautos.

Tenía grandes influencias en capitania general.

Quería librar a un hijo de un votante, como su hijo sería librado.

Y... al NO ser aceptado su concurso, resultó que fué el hijo del *caza moscas* el no librado y el del *incauto* (?), sí.

¡Ay, macaco! ¡Qué feo eres!

## Els fems del «sanyó Badal»

Tothom coneix al *sanyó Badal*. Es vermell; d'un color de vi petit; panxut i veu de pollastre esgarriat.

El cervell no li cap a la closca, d'aquí les seves grans pensades.

En una fulla electoral, ha fet saber als inofensius comparets de Moncada, que'l candidat senyor Boét volia apoderar-se dels femers de Moncada.

¡Ai, el dolent!

Després recomana a en Plaja, dient que ha fet la carretera de Badalona a La Roca — lei pagant els altres! —; un pon que va a cal *sanyó Badal*, uns goigs per la capella de la Muntanya, i ha augmentat l'aigua de ferro verge; i, are, si son bons minyons al votar, la Mancomunitat els regalarà un depòsit de fresca per a l'estiu.

Ja ho diuen els fosasters; El *sanyó Badal* acabarà per fer un pont, com el seu, davant de cada peça de terra de l'altre banda del Besós.

El *sanyó Badal* és una eina que palla fi.

Qui va contra sa mare és un mal fill. Qui vota a un català de Puerto Rico, va contra sa mare.

El bon català treballa per a enaltir i honrar a Catalunya; votant al nostre candidat enlairareu i honrareu a Catalunya.

Rieu-vos de les menaces; desprecieu les coaccions: pels homes honrats no hi hà acció més baixa que faltar a sa consciència.

Al bon català, les menaces en lloc d'estemordir-lo, l'esperonen. Siguen bons catalans.

Si voleu una Catalunya pròspera, rica i plena, no voteu a en Plaja, polític d'ofici.

Els polítics d'ofici, emparen i protegeixen, pel compte que'ls té, als que viuen amb l'esquena dreçada. ¡No'ls volgueu!

Si estimeu a Catalunya, si aprecieu el pa dels vostres fills, no voteu als encasillats per la «Lliga», que res vos donaràn.

Qui diu que guanyarà nèt o brut, ja demostra de que és capaç i fora insensatesa votar-lo, perquè, qui fa un cove, fa un cistell.

La Cambra ja no podrà enlluernar pagesos amb el SULFAT... perquè no és ella la que ha de fer-ne'l repartiment.

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS